

Agerdyrkningsberetning

fra Slutningen af Juni.

Foraaet og Forsommeren ere nu passerede, dette Aarsaffnit, der har en saa væsentlig Indflydelse paa Afgrødens Udvikling og Fremtid; det har iaar bragt et stærkt vejlende Vejr, der indtil nu — Slutningen af Juni — ingenlunde kan siges i sin Helhed at have været gunstigt for vore Korn- og Græsmarker. Marts Maaned var vel for saa vidt ikke tør, som Nedslaget i Virkeligheden oversteg det sædvanlige, men Vandet forsvandt hurtig i den tørre Jord, og hermed var man i Øjeblikket ret vel tilfreds, fordi den stærke og hyppige Nattefrost, som denne Maaned bragte os, derved virkede mindre skadelig paa Vintersæd og Kløver, end Tilfældet vilde have været i en fugtig Jord; desuden bevarede ogsaa derved Jordens Bekvemhed for Foraarsbehandlingen. I April holdt Varmen sig i Begyndelsen lav, men midt i Maaneden steg den stærkt og var i Tidspænet fra 13—22de endog 6° for høj, saa at Planteudviklingen fremskryndedes i høj Grad, — mens Bøgen i Regelen først springer ud en halv Snes Dage ind i Maj, havde vi allerede Bøvspring i mange Skove de sidste Dage i April, enkelte Bøgetræer endog en Ugestid tidligere; men inden Maanedens Udgang sank Varmen stærkt, indtil 3° under det almindelige. Denne stærke Vejrning blev endnu føleligere, fordi det navnlig var Dagvarmen, som var saa variabel; derimod bragte Maaneden heldigvis kun ringe Nattefrost. Gjen-

nem Maj Maaned vedbleve lignende stærke Spring i Varmen, med bratte Obergange fra høj, endog trykkende Varme til Kulde; disse Spring vare i og for sig uheldige for Vegetationens Udvikling' og bleve det saa meget mere, som de varme Perioder i Regelen kun vare korte, de kolde mere langvarige, saa Maj Maaned maa kaldes en kold Maaned med jævnlig Nattefrost, der enkelte Nætter blev ualmindelig stærk og stærkest Natten mellem den 18de og 19de Maj, da den forvoldte en Skade i Mark og Skov og Have, som heldigvis er sjælden hertillands, og hvorom vi andetsteds i dette Hefte have meddelt yderligere Oplysninger. Da Juni Maaned kom, blev Vejret noget mildere, men atter maatte vi gennem en kold Periode, inden vi henimod Maanedens Midte fik nogenlunde varmt Sommervejr.

Det er imidlertid ikke blot denne Varmebevægelse, Kulde og Nattefrost, der har været uheldig for Afgrødens Udvikling, men Fugtighedsforholdene have maasse bidraget endnu mere til at svække Afgrøden. Vel underrette de meteorologiske Sagtagelser os om, at April Maaned gav os ligesaa stort eller endog et rigeligere Nedslag end sædvanligt, men det nyttede kun lidt, naar Jorden forud var saa tør som ovenfor antydet, og naar den stadige, tørre, østlige eller sydøstlige Vind hurtig bortfløede den Fugtighed, Regnbuget bragte Modjorden, og som kun er lidt holdbar, naar der ikke er Vintervæde og Bundvæde i Jorden. Men særlig blev det misligt, da vi rykkede ind i Maj, og Regnen helt udeblev; for hver Dag satte Jordens Mangel paa Væde tydeligere og tydeligere sine Mærker paa Afgrøden, og først henimod Maanedens Slutning, de fleste Steder endog først ind i Juni Maaned, bragte nogle Dage den længe imødesete forfriskende Regn, men med Undtagelse af de sydlige Der ingenlunde i en tilstrækkelig Mængde til, at man ret længe kunde undvære ny Regn, der da ogsaa i Maanedens Halvdel faldt som Byger, hvorved enkelte Egne vedbleve at lide af Tørke.

Rugen var, som i forrige Agerdyrkningsberetning med-

delt, trods den sildige og ugunstige Lægning af tilmed ofte mindre godt Sædekorn i vaad Jord, dog i det Hele taget kommen nogenlunde gjennem Vinteren, og var den end bleven en Del medtaget af Nattefrosten i Marts, var den dog ikke værre, end at den endnu kunde give en god Høst. Den bedrede sig da ogsaa meget kjendelig i det milde Vejr midt i April, men da Kulden atter indfandt sig, og Regnen senere udeblev, fattes den i Stamp og tattede sig navnlig meget lidt, saa den paa de fleste Marker er meget tynd, og kun paa kraftige, milde, holdbare Jorder, og hvor den tillige blev saadet tidlig, staaer en vel sluttet Rugafgrøde. Men et yderligere og føleligt Knæk fik Rugen især ved Nattefrosten mellem den 18de og 19de Maj; Provstirugen stod netop da i Gjennemstridning, og det var navnlig de i Løbet af det foregaaende Par Dage gennemfødne *Ar*, som toge stærkest Skade af Frosten, hvorimod de *Ar*, der i flere Dage havde været gennemfødne ingen Skade tog, ligesom ogsaa de *Ar*, der endnu sad dybt i Bladsteden, i Regelen ogsaa bevaredes, om der dog end findes Exempler paa, at *Ar*, der endnu ikke vare udfødne, ogsaa toge Skade. Undertiden var det hele *Ar*et, undertiden kun den øverste eller mellemste eller nederste Del af *Ar*et, hvis Blomster ødelagdes, og dette forklares fyldestgjørende ved det ulige Gjennemstridningsstadium, som de enkelte *Ar* have befundet sig paa hin Nat. Naar man derimod ogsaa i mange *Ar* kun finder enkelte spredte Blomster i *Ar*et ødelagte, men derimod de mellemiggende bevarede, saa maa Grunden hertil rimeligvis søges i de ulige Udstraalingsvilkaar, hvorfor de enkelte Blomster, formedelsst en lidt forskjellig Stilling i *Ar*et, have været udsatte. Den Skade, Frosten voldte hin Nat, har navnlig ramt de Rugmarker, der laa i Læ mellem Bakker, Skove eller Hegn, og som laa i nogen Afstand fra Hav eller Sø; i Nærheden af Kysterne og paa de mindre Der har man kun undtagelsesvis og helt ubetydelig mærket den. Stærkest synes den at være optraadt i de østlige Dele af Landet, hvorfra mange Beretninger melde om, at $\frac{1}{5}$, enkeltvis endog $\frac{1}{3}$

af Rugblomsterne skulle være blevne ødelagte. Fra det østlige og nordlige Jylland naa Opgivelserne ikke udover et forventet Tab af 1 à højst 2 Fold, og fra Midten af Jylland samt fra Thy er Skaden endnu mindre eller ofte slet ingen. Dette skyldes for Thy's Bedkommende sikkert fortrinsvis dets Nærhed ved det store Hav og for Midtjyllands Bedkommende, at Rugen her var tilbage i sin Udvikling, og at den her almindelig dyrkede Rømpinerug og især den gamle danske Rug paa hint Tidspunkt slet ikke havde begyndt at stride. — Fra nogle Egne, særlig Bendshøvel og Thyen, klages over, at en stor Del af de hvide Ar skyldes en lille grøn Larve, som netop i de samme Dage kom til Udvikling inde i Rugen og aad sig op gennem det øverste Stængelled, ødelæggende dette og derved dets Ar, men den Skade, der herved er forvoldet Rugmarkerne, er dog langt mindre end den førstnævnte. Henimod Midten af Juni dræede Rugen og ingenlunde under gunstige Vilkaar, saa der maatte atter her er forvoldet et nyt Tab. I sin Almindelighed maa det derfor siges, at Danmarks Rughøst ikke lover noget godt Udbytte; der sees hist og her gode Marker, men de fleste Marker ere tynde og ville næppe give ret meget til Fyld, og hvor de endvidere have taget Skade af Frostene, vil Foldudbyttet af Rjærne blive saa meget mindre, og endelig ere ikke saa Marker, der vare blevne slemmt medtagne, blevne afhuggede, omplojede og tilsaaede med Grd. Byg eller Boghvede.

Hveden, der forholdsvis stod bedre end Rugen ved Foraarets Komme, drog mindre Nytte af den gode Periode midt i April og kunde formedelst Tørken og Kulden i Maj ikke tætte sig rigtig, men den tog paa den anden Side ikke saa følelig Skade af Nattefrosten, og den var, da det bedre Vejr indfandt sig i Slutningen af Maj, ikke længere fremme i sin Udvikling, end at den endnu kunde drage god Nytte deraf. Den har derfor paa alle gode, kraftige Jorder bedret sig meget i den sidste Tid og vil i Landets gode Hvedeegne endnu kunne give en god Afgrøde, hvorimod Hveden paa de kolde, slet af-

gravede eller fattige Jorder er meget tynd og spids og ikke ganste faa Steder ompløjet. Om Square-head Hveden, der i de sidste Aar har bredt sig saa stærkt, at den vel næsten kan siges at være bleven Hovedhvedesorten, lyde Beretningerne meget forskjellig. I det nordøstlige og østlige Sjælland staaer Square-head Hveden simpelt og har lidt meget mere af Vejrets Ugunst i Vinter og Foraar end de ældre Hvedesorter, særlig hvor den er saaet lidt sildig, og selv nogle faa Dages tidligere Sæd paa isøvrigt samme Slags Jord viser en saa heldig Forskiel, at man almindelig hører Udtalelsen om, at Square-head Hveden bør saaes om muligt inden Midten af September. Fra andre Egne siges derimod denne Hvedesort iaar ligesom i de foregaaende Aar at have overstaaet Vinteren ligesaa godt som de ældre Hvedesorter, og hvor den i Foraaret blev støttet ved en let Obergjødsning med Chilisalpeter og isøvrigt staaer paa kraftig Jord, skal den endog i Øjeblikket love et godt Udbytte. I det Hele taget synes Landets Hvedeavl endnu med gunstigt Vejr at kunne give en ret god Middelsafgrøde og paa Volland=Falster, Fyen og i de gode Hvedeegne paa Sjælland og i Østjylland endog at kunne give en meget god Afgrøde.

Rapsen stod ret kraftig i Efteraaret, men led en Del i Vinter og Foraar, og da den havde skudt Stængel, den Gang den stærke Nattefrost i Maj indfandt sig, blev den højet og for en Del ødelagt af denne, saa Udbyttet med enkelte heldige Undtagelser kun vil blive lille.

Skjøndt Jorden i Efteraaret blev vinterlagt under mindre heldige Vilkaar, eftersom den ofte var vaad og død, blev den dog udmærket størnet af Vinterens Barfrost, og da den ikke atter blev flaaet sammen af Vintervæde, faldt den ved Foraarets Komme saa let og smuldrende for Redskaberne, som man vel kunde ønske sig. Vaararbejderne kunde derfor begynde meget tidlig paa alle vel tørlagte og behandlede Jorder, og paa de sydlige Der begyndte jævnlige Vaarsædens Børgning af Bønner og Erter i den sidste Uge af Marts, og da Arbejdet gik usædvanlig let fra Haanden, fortsatte man med

Havre og Byg og havde enkeltvis tilfæet den første Uge i April. Men de fleste Steder vovede man ikke at faa saa tidlig; det mindre gunstige, noget kolde Vejr med enkelte Hagelbygger i Begyndelsen af April hidrog end yderligere til at holde tilbage; almindelig begyndtes derfor først paa Vaarsædens Røgning midt i April, men den gik da under de gunstigste Vilkaar, med mildt Vejr og passende Regn, saa let og hurtig for sig, at man de fleste Steder paa Nerne og i Syllands gode Egne var færdig i den sidste Uge af April og i de øvrige Egne i den første Uge af Maj, altsaa en halv Snes Dage før end sædvanlig. Den Sæd, der lagdes inden den 20—25de April, fandt tilstrækkelig Væde til at kunne spire, og den kom i Regelen meget smukt frem, hvorimod den senere saaede allerede traf Jorden for tør, saa den kun delvis spirede, hvor man ikke med særlig Omhu bragte Sæden godt og hurtigt ned i den frist bearbejdede Sædejord. En stor Mængde af den sent saaede Vaarsæd er derfor kommen noget tyndt og tvægrødet op. Imidlertid har ogsaa denne bedret sig meget, efter at det gode Vejr er indtruffet sidst i Maj og først i Juni, og i det Hele taget staaer Vaarsæden i Øjeblikket ret godt de fleste Steder, men den vil kræve jævnlig Regn undtagen paa de sydlige Der, der have faaet en usædvanlig stor Mængde, særlig i en 18 Timers Tordenregn den 12te Juni, som bragte fra 37—177 mm. Regn, saa at f. Ex. Eggen Nord for Rysløbing den følgende Dag fremviste store Vandfælinger, der dækkede Hvede- og Vaarsædsmarkerne, selv hvor disse vare godt dræned. — Vaarsæden er de fleste Steder meget stærkt belemret af Ukrud, og selv efter Roer er Sæden iaar undertiden imod Sædvane temmelig stiden. Rugemaskinerne have derfor faaet en forsøgt Udbredelse, og man udtaler sin Tilfredshed med deres Arbejde, hvortil dog maa bemærkes, at da det nærmest er det blomstrende Ukrud, der rives op og bliver liggende paa Markerne, vil Frøafgrøningen ikke derved undgaaes.

Af de enkelte Vaarsædsarter staa især Bønner og Er-

ter fortrinlig. Og saa Bygget og Havren staa nu godt, men enkeltvis maatte det Gradede Byg, der først var kommet op nogle faa Dage inden den 18.—19. Maj, omplojes, da det om Morgenens laa som knækket af Frostens langs henad Jorden.

Rodfrugtmarkerne have indtil de sidste Dage som oftest frembudt et tvivlsomt Udseende. Mange begyndte Saaingen af dem tidlig, endog en halv Snes Dage inden Maj, men Flertallet saae dog først efter Majdag, og hvor man da ikke har iagttaget meget stor Forsigtighed med at lade Saamaftinen følge umiddelbart efter Dplammingsploven eller med andre Ord nøje iagttaget, at Frøet øjeblikkelig bringes ned i den frist bearbejdede Jord, der har Spiringen været meget mangelfuld, og der stode Rodfrugtmarkerne med store Spring i Rækkerne eller endog slet ikke opkomne, indtil Regnen sidst i Maj og først i Juni bragte den nødvendige Væde. Navnlig gjælder dette Kunkelroer og Gulerødder; Rutabagaen spirede villigere, men den tog paa den anden Side jævnlig Skade af Frostens den 18.—19. Maj, ja denne ødelagde endog ofte de noget ældre i Plantebedene opkomne Rutabagaer. Turnipsen, der som oftest først er bleven saaet i Begyndelsen af Juni, er derimod kommen frem i velsluttede Rader. Udthindingen og Rensningen er nu i fuld Gang og meget besværlig iaar, dels paa Grund af den store Masse Ukrud, dels fordi Røeplanterne ere af saa ulige Udvikling. Hvor man imidlertid overvinder denne Bønskelighed, ere Vilkaarene, om end ikke særlig gunstige, dog tilstrækkelig gode til, at der endnu ved heldigt Sommervejr kan avles en stor Rodfrugtafgrøde. — Kartoflerne laa temmelig længe i Jorden, men dette var for saa vidt heldigt, som Toppen af de først opkomne ganske ødelagdes af Nattefrosten den 18—19de Maj, saa at Knoldene maatte styde paanh, hvilket i Regelen ikke giver saa kraftige Planter. Dog staa Kartoflerne nu i det Hele taget godt, men der er paa Grund af Væggekartoflernes

Kostbarhed iaar (indtil 10 Kr. pr. Td.) maafte næppe lagt saa mange som almindeligt.

Kløveren har forholdsvis taget mere Skade i Vinterens Løb end selve Vinterfæden; dette iagttoges ikke strax ved Foraarets Komme, thi i den saa lidet vinterbaade Jord kom der tidlig Liv, og saavel Kløveren som Græsarterne begyndte tidlig at styde. I de varme og frugtbare Dage midt i April blev Kløver- og Græsmarkerne Væxt endog helt gejll, og alt tydede paa en meget tidlig og hyppig Græsgang. Det første holdt Stif, allerede inden Majdag kunde Kvæget hift og her finde en god Græsning, men den tilshneladende Yppighed viste sig snart ikke at være holdbar, thi hvor Græsset blev ædt af, stød det ikke paany, dertil savnedes saavel den nødvendige Varme som navnlig og fortrinsvis den endnu mere nødvendige Vintervæde i Jorden. Det sparsomme Forraad, den havde heraf, gif helt og holdent med til den første Græsvæxt, og alt som man kom længere frem i Maj Maaned, bleve Græsmarkerne tarveligere og gulnede jævnl, dels af Nattefrosten, dels af Tørken. Hertil kom, at Græsmarkerne viste sig meget tyndere, end man formodede; Græsset og Kløveren havde i det frodige Aprilsvejr nok studeft raft op, men ikke tættet eller buftet sig. De vare derfor heller ikke drøje at græsse paa, det til Græsning bestemte Areal blev hurtig afædt af Kvæget, der overalt blev slaet ud 10—20 Dage tidligere end sædvanlig; man maatte gjøre Indgreb i de til Slæt bestemte Marker, og allerede høretes om Græsnød hift og her, da endelig den gode Regn og det mildere Vejr indsendt sig i Juni. Herved har nu Græsset faaet god Fremgang, men kun paa særdeles kraftige Jorder, eller hvor man, som Tilfældet var enkelte Steder, atter tog Kvæget paa Stald inden Udgangen af Maj, vil der blive Kløverhøst, og selv de, vil den næppe blive rigelig, da Kløveren som Græsset er kort og allerede har sat Blomst, og mange Steder vil man iaar slet intet eller næsten intet Agerhø saa bjerget. Græsmarkerne have derfor hidtil været det mest mislige Punkt, og man

drøfter med forøget Styrke Nødvendigheden af at gaa over til Sommerstaldfodring, som i flere Egne allerede har fundet en Del Udbredelse, ligesom man ogsaa kritiskt gjenneengaaer Værdien af de nyere Græsarter, som man i de senere Aar har givet Plads i sine Græsmarker. Medens det da fra nogle Sider hedder sig, at det kjendelig viser sig, at Græsmarkerne ere blevne forbedrede ved, at der er medtaget nogle Pund Hundegræs og Draphavre i Frøblanding, saa lyder det i andre Beretninger, at Græsmarkerne især se bedrøvelige ud, hvor der er brugt Hundegræs, hvis visne Toppe nu overalt møde Øjet. Til Belysning af dette Spørgsmaal vil følgende Udtalelse af Etatsraad Tesdorpf i Volland-Falsters Stiftstidende om Foraarets Græsmarker afgive vægtige Momenter: „Med Hensyn til Græsset, da voxede de tidlige og hurtigvoxende Græsarter (Hundegræs, og tildeels Rajgræsset) ret frodig; men det egentlige Bundgræs, hvilket bestaaer af de forskjellige Kloverarter, Timothei og de finere, mere zarte Græsarter (Svingel- og Rapgræsarterne), holdt sig stærkt tilbage og krævede synlig mere Væde. Hvad skulde Landmanden gjøre under disse Forhold? Afgræsledes de stærkeste og hurtigvoxende Græsarter ikke, truede de snart med at gaa i Aar og derved blive for haarde for Kreaturerne. De have jo kun Værdi i Græsmarkerne, forsaavidt de holdes nede og afbides paa et tidligt Stadium. Skeer dette, ere de ganske fortrinlige, thi vi kunne stole paa, at de vedblive at afgive Skud hele Sommeren igjennem, endog under mindre gunstige Vejrforhold. Have vi derfor iaar lagt Sæden tidlig, have vi af de samme Grunde sat Kreaturerne tidlig paa Græs, hvilken Regel vi allerede have fulgt i en længere Aarrække, og vi tør siige med Held. Som en nødvendig Betingelse for den tidlige Afbenyttelse af Græsmarkerne gjør ogsaa her en kraftig Jordbund sig gjældende; vi maa kunne gjøre Regning paa, at Græsset, efter at være afbidt, under normale Forhold vil skyde hurtig frem igjen. En anden Betingelse for den tidlige Udbinding er det, at Køerne bestyttes saa meget som muligt imod Vejrligets Indflydelse, hvilket

atter medfører, at de ere under Dækken. Endelig ere vi stærkt opfordrede til under flige Forhold at lette Overgangen fra Stald til Græs ved at vedblive med noget Kjørnefoder paa Marken, hvilket sparer paa Græsset, styrker Koen og letter Overgangen paa alle Omraader. Her paa Gaarden kom samtlige kælvede Køer ud den 1ste Maj, og vi formene at have handlet rigtig deri."

Ogsaa Engene have indtil den allerseneſte Tid tegnet meget daarlig; de ſavnede baade Vand og Varme, og der var meget ringe Grøde i dem. Nu bedres de kjendelig, men dog tør man ikke gjøre ſig Haab om nogen ſtor Høbjergning fra Engene. De Enge, der iſjor ſtode under Vand, ſaa de ikke bleve ſlaaede, have iſær ſtudet ſvagt hidindtil. Af Kunſtengene tegner Udbhyttet ikke heller godt, thi der haves i Regelen for lidt Vand til en ſolid Vanding. Denne Brist paa Vand gjorde ſig allerede gjældende ved Foraarsvandingen, og hvor man derfor bragte et for ringe Vanddække ind over Engene, ſaa at de ikke deraf kunde beſkyttes mod Nattefroſten, lede de navnlig meget. Alt ſammentaget kan det derfor deſværre allerede nu med temmelig Sikkerhed ſiges, at Landmanden vil komme til at gaa Vinteren imøde med et meget ringe Høforraad. Da ogsaa Rugen vil ſylde lidt, og der vil kræves jævnlig Regn, for at Vaarſæden ſkal ſaa Længde til Fyld, ſaa tegner det i Øjeblikket til, at Foderforraadet i det Hele taget næppe vil blive rigeligt, hvilket da for mange af Jyllands Egne, hvor Befætningerne i Øjeblikket ere temmelig fuldtallige, vil medføre en Reduktion af diſſe, rimeligviſ da til faldende Priſer.

Mælkeudhyttet i den forløbne Vinter har været nogenlunde tilfredsſtillende, naar der tages tilbørligt Henſyn til, at Foderet ofte var temmelig udbadſket, men der klages almindelig over at være gaaet megen Mælk til et Pund Smør. Foderets ringe Næringsværdi medførte ogsaa, at ſaavel Hø ſom Halm, der i Eſteraaret foreſandtes i temmelig rigelig

Mængde, dog mange Steder var gaaet med, da man satte Kvæget paa Græs.

Det tidlige Udflug var da saa meget mere velkomment, som man derved tillige kunde spare en Del Kraftfoder og tidlig kunde levere Græsmør. Udbyttet af Mejeriet i den forløbne Vinter maa i det Hele taget kaldes tilfredsstillende, dels paa Grund af den billigere Vinterfodring, dels paa Grund af de gode Priser, der ere blevne betalte paa de fleste Produkter af Mejeriet. Smørpriserne have været gode; saldt de end i Maj, sank de dog langt fra saa dybt som ifjor. Osten har været sælgelig til ret gode Priser, og paa Svin har Prisen i Foraaret været høj, holder sig godt og naaer for Tiden 36—38 Kr. pr. 100 Pd.

Fedningen har dog maaske givet et endnu bedre Udbytte i den forløbne Vinter end Mejeridriften, thi særlig i Forfommeren have Priserne nogenlunde stadig holdt sig høje, og desuden have Foderstofferne, hvor Indkjøb stete i Efteraaret forholdsvis været billige.

Der er iaar lagt stærkt til saavel af Føl som af Kalve, og Priserne, der endnu betales saavel for Heste som for Tillægskvæg, have været tilfredsstillende, paa det sidste endog høje, for en Del begrundet i den ved Lungesygen paa Fyen foranledigede Afspærring fra denne Des store Tilflugt til Landets, navnlig de andre Ders Besætninger. Kun paa Fyen have Priserne paa Tillægsgdyr af samme Grund været lave.

Af de modtagne Beretninger hid sættes følgende:

Fra Odsherred. Odsherred har kun saa store Gaarde, og af disse er der kun et Par, hvor Driften kan siges at være intensiv. Dette i Forbindelse med affides Beliggenhed gjør, at det mindre Landbrug kun i ringe Grad nyder godt af den Paa-virkning, som i andre Egne kan spores omkring veldrevne større Aalsbrug. Jordens Behandling er omhyggelig og god, naar Hensyn tages til Driftsystemet. Ligeledes er Mælkens Behandling eller det egentlige Mælkeri ret respektabelt og kan godt taale Sam-

menligning med tilsvarende Forhold udenfor Odssherred. Husdyr-avlen synes derimod at lide under de isolerede, snævre Forhold. Hestevælden lider meget af Bakken og Usikkerhed, og Kørgavlen trykkes især ved Savnet af passende, brugbare Tyre. Antallet af Tyre er tilstrækkeligt, men de ere gjennemgaaende for unge og af højest tvivlsom Kvalitet. Erfarne Opdrættere have for længe siden gjort opmærksom paa, at det først er med og efter 3 Aars Alderen, at Tyren faaer rigtig Indflydelse paa Avlen, men mellem 2 og 3 Aar er det Regelen, at Tyren fedes og sælges. Ved det Tyrefstue, som den stedlige Landboforening aarlig holder, kan man enkelte Aar spore et Fremstridt og se enkelte respectable, unge Tyre fremstillede, men det følgende Aar ere de forsvundne. Spørger man om Grunden, da er Svaret, at det ikke kan betale sig at holde en ældre Tyr til de faa Køer, Ejeren selv har, og Bedøgningspengene for de faa fremmede Køer give kun et forsvindende Bederlag for Foderudgiften. Tyrens Underhold maa for en væsentlig Del dækkes ved den daglige Tilvært, og da denne om trent slutter med 3 Aars Alderen, bliver Tyren efter den Tid at betragte som et uproduktivt Dyr. Denne Omstændighed foætter Avlen i høj Grad. Gode Kvier sætter man derimod tilberlig Pris paa, og saadanne kunne som Regel ikke kjøbes i Odssherred, da kun Braget kommer paa Markedet. Foraaavdt eget Tillæg derfor ikke strækker til, maa Indskuddet hentes udenfor Odssherred, som oftest fra Tjen. For at afhjælpe disse Brøst maa der gjøres noget, og Spørgsmaalet herom skal under Debat i Landbrugsforeningens næste Møde. Hvis Foreningen raadede over tilstrækkelige Midler, er det nok Meningen, at den vil kjøbe og stationere Tyre paa passende Steder, og med de smaa Midler, den raader over, bliver der maasse nok gjort et Forsøg. Et Par andre Forslag, som for Tiden ere bragte under den private landøkonomiske Diskussion her paa Egnen, skal jeg ligeledes tillade mig at notere ved samme Lejlighed. Det ene er om at holde en Mejeriasistent. Holbæk Amts landøkonomiske Selskab har tidligere haft sin Assistent, men har senere ladet denne Sag falde. De smaa Mælkerier kunne imidlertid ikke undvære saadan Assistance, og de større vilde ogsaa have Gavn af den en Gang imellem. For Tiden tales der nu om, at de smaa Mælkerier skulle slaa sig sammen om at holde en Assistent. Lønnen skulde da udredes ved passende Bidrag aarlig af Mælkerierne, medens Assistentens Arbejde forøvrigt ikke medførte anden Udgift for Deltagerne i Sammenslutningen end fri Station og Befordring. Det andet Forslag vedrører Beplantningen af Bejene. Odssherred trænger meget haardt til Træplantning paa Grund af Egnens aabne og meget udsatte Beliggenhed. Hegnsplantningen er ubetydelig, og Plantning langs

Bejene stæer i Regelen udenfor Vejgrøfterne, hvor Trærødderne skade Arealet. For at fremme Plantningen er det nu Tanken at søge opnaaet, at vedkommende Ejere, over hvis Lod Bejen gaaer, faaer Lov til at plante Træer paa Grøstens Vejkant samt Ret til at eje og nytte disse paa den Vejstrækning, der ligger indenfor Loddens Markskjal. Saadan Plantning vilde yde Læ, forstjønne Landskabet, give Vejledning for Vejfarende i Snevejr og Mørke og tillige Børn paa farlige Skrænter samt noget Udbytte i Form af Brændsel og desl.

Fra Saxkjøbingegnen. Paa en Gaard med 100 Køer har man havt Køerne inde c. 14 Dage og fodret dem med Græsset af 14 Tdr. Land god permanent Græsning og dertil givet 2 Pd. Klid og 2 Pd. Kjerne pr. Ko. Mælkeudbyttet steg til 200 Pd. daglig over Udbyttet ude, og Forbruget til Smør var ikke stort større, saalænge man gav frisk ungt Græs, men da man begyndte at fodre med Hundegræs og høj Havre, der allerede var gaaet i Top, steg Forbruget meget stærkt.

Fra Vestlolland. Den 25de Juni afholdt Maribo Amts økonomiske Selskab sit aarlige Dyrskue for hele Stiftet i Markov i Forbindelse med Statshingstestuet. Det var meget righoldigt og viste tilfulde, hvilke fortrinlige Besætninger der findes rundt omkring i Stiftet, og hvilken gavnlig Indsindelse de udøve paa andre Besætninger. Af ældre Tyre fandtes 13 og af yngre 16 Stkr. Det viste sig, at af de præmierede Tyre vare de fleste paa en enkelt Undtagelse nær Afstamning af Durupgaard's Stamme. — Der var fremstillet 11 fortrinlige Stammer Mælketvæg. Det var atter her Afkommet af de gamle anerkjendte gode Stammer paa Durupgaard, Sædingegaard, Rosenlund og Juellinge, der gif af med Sejren, og det samme var Tilfældet med Samlinger af Ungtvæg, af hvilke der var fremstillet 7. Mellem de fra mindre Jordbrug udstillede enkelte Køer og Kvier, ialt 50 Exemplarer, fandtes ganske fortrinlige Dyr, og det var interessant at se, at mange af de udstillede Køer vare tillagte paa vedkommende mindre Jordbrugers og Husmands egen ældre Ko, der var løbet med fortrinlige Tyre i deres Nærhed. Af Hingste var udstillet 13 3aarige og 13 2aarige, og især mellem de sidste fandtes udmærkede Dyr, der vare Afkom efter 1ste Præmiehingsten ved Statshingstestuet „From“, ligesom ogsaa efter den bekjendte falksterke Hingst „Oppenheim“ og andre jydskke Hingste. Mellem de 39 udstillede Hopper fandtes gode, kraftige, velbyggede Dyr, der ere et Bevis for, at vi her i Stiftet maa kunne frembringe noget „Godt“, naar blot de for hinanden passende Dyr føres sammen.